

Met de groeten uit Bangladesh!

In Dhaka kreeg Imam Mabud de slinger omgehangen. Deze slinger was een groet van de kinderen gemaakt tijdens de kindernevendienst op Werelddiaconaatsondag. De Imam, oftewel dominee Mabud, is lang geleden als moslim theoloog overgestapt naar het christelijk geloof. Hij benadert zijn landgenoten vanuit de koran, en wijst op plaatsen in de tekst waar Jezus genoemd wordt. Hij bouwt aan een kerkvorm waarin de moslim zich thuis voelt. Onnodige stappen in levensstijl worden er niet gemaakt. B.v. geen doop als de partner van de nieuwe gelovige nog niet kan mee doen, mee denken. Via zijn drukkerij verdient hij geld om zijn missionair werk te ondersteunen. Staf en medewerkers zijn moslim, christen of zelfs hindoe. Er is veel over hem te lezen op www.isaejamatbd.org.

Bijbelstudiegroepen, jong en oud, hebben ons verrast met hun dans en eigentijdse muziek. Hun band en muziek zou goed passen in onze kerk en bij een praisedienst. Ik heb geprobeerd hun dansen te filmen. U zult dit later wel zien als alles zijn plek gekregen heeft.

De bisschop van de Church of Bangladesh heeft even naar U gezwaaid toen hij de foto zag van de wuivende gemeente die Bert maakte in de Ark. Ook de foto's van kinderen met de handtekeningen van gemeenteleden hebben we daar achter gelaten.

Na enkele dagen zijn we uitgewaaierd over Bangladesh in vier groepen. Onze bedden waren goed met af en toe een te dunne matras van kapok. Geen houten planken die leidden tot slapeloze nachten, zoals bij enkele medereizigers. Wij gingen zelfs naar een opmerkelijk welvarend gebied in Westen. Meherpur, Bollorepur (zie op Google Earth). Uiteraard zagen we ook mensen die plastic bijeenraapten bij de hoofdstad. De kerk werkt vooral aan het bewustwordingsproces bij jongeren en leiders van diverse organisaties.

Moslims hebben geen geefcultuur zei een vertegenwoordiger van PLAN International. Alleen als het een op zichzelf gericht doel is. Hij had een gehandicapte dochter. Als ervaringsdeskundigen wilde hij samen met zijn vrouw, verpleegster, een project voor meer kinderen in de buurt opstarten in zijn nieuw gebouwde huis. Zijn aanvraag voor hulp heb ik doorverwezen naar Kerk in Actie.

We hebben wel vier aanvragen en zelfs uitgewerkte projectdocumenten gekregen. Onze opmerking dat we "slechts" kerkmensen waren en geen financiers had geen invloed op hun vasthoudendheid. Ik dacht af en toe aan de vergelijking over de kruimels die op de grond vielen. De aanhouder wint. Toch?

De motivatie was sterk. Zelfbewust zijn is belangrijk, maar vooral gehoor geven aan je opdracht, je roeping. Bijbelstudie en beleving liggen dicht bij een Bijbelse levensstijl. Zijn er in Nederland mensen die niet geloven in een hiernamaals?? Ongelooflijk!! We werden gevraagd diploma's uit te delen aan cursisten van een Bijbelgroep, te vergelijken met een alpha-cursus. Afgerond met lange speeches over wat Jezus voor hen (oud en jong) betekende uit het blote hoofd. Iets om toe te passen in onze lees- studiegroepen? Uit de kast komen, zou je kunnen zeggen.

Als de Bengalees vertelt over de risico's en het aan de lijve ondervonden geweld wanneer iemand christen is geworden doet ze dit vaak met een lichte lach. Wonderlijk.

Samen met de meereizende gemeenteleden uit de NOP gaan we presentaties verzorgen. Maar dat start pas in het volgende jaar na de Sint, de kerstdagen en alle andere vieringen die we hebben in ons land.

Please remember us in your prayers..... was het steeds weer herhaalde verzoek bij afscheid nemen. Doe dit in deze overvloedige dagen voor ons in Nederland. Samen delen, wereldwijd.

Met vriendelijke groet,
Jan Vermeer.

Secretaris van de ZWO-werkgroep Dronten.